

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 478/2023-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Ivana Fiačana a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených Advokátskou kanceláriou – ABOGADAS, s. r. o., 29. augusta 4900/5, Bratislava, v mene ktorej koná advokátka Mgr. Lucia Hrivnáková, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (pôvodne Okresného súdu Bratislava III) v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/25/2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 31. júla 2023 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Mestského súdu Bratislava IV (ďalej len „mestský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/25/2018 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhujú vysloviť priznanie finančného zadostučinenia v sume 15 000 eur a náhradu trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia sú žalobcami v napadnutom konaní o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po ich spoločnom právnom predchodcovi.
3. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že svoju žalobu podali na Okresnom súde Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) 21. februára 2018. Okresný súd v napadnutom konaní rozhodol rozsudkom č. k. 16C/25/2018-417 zo 14. marca 2023 (ďalej len „rozsudok“) tak, že žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie s odôvodnením, že žaloba bola podaná len dvoma súrodencami ako právnymi predchodcami alebohej, pričom nebohá mala tri deti. Uvedené vyplývalo z predložených rozhodnutí vydaných v dedičskom konaní po poručiteľke. Konštatoval, že ide

o nerozlučné a nútené procesné spoločenstvo a za tento nedostatok vecnej legitímácie sú procesne zodpovední sťažovatelia, preto ich návrhu nemohol vyhovieť.

4. Sťažovatelia namietajú, že okresný súd vo veci konal so zbytočnými priet'ahmi. V tejto súvislosti poukazujú na skutočnosť, že okresný súd ich ešte v roku 2018 vyzval, aby oznámili súdu, či súhlasia s možnosťou rozhodnúť vo veci bez nariadenia pojednávania, s čím vyslovili súhlas. Rovnako ani protistrana nenamietala proti rozhodnutiu veci bez nariadenia pojednávania, z čoho sťažovatelia vyvodili, že boli splnené podmienky na rozhodnutie veci bez nariadenia pojednávania ešte v roku 2018. Okresnému súdu vyčítajú, že bol približne 4 roky nečinný, okrem zmeny účastníkov na strane sťažovateľov (úmrtie dedičky nebohej, pozn.) vo veci nerozhodol a nariadil pojednávanie až na 14. marec 2023, keď okresný súd rozhodol vec rozsudkom. Uvádzajú, že rozsudok im bol doručený 22. mája 2023. V nadväznosti na dôvody zamietnutia ich žaloby tvrdia, že bude potrebné v danej veci podať novú žalobu, s čím sú spojené ďalšie výdavky.

5. Na základe uvedeného sťažovatelia namietajú neprimeranú dĺžku napadnutého konania a sú toho názoru, že v napadnutom konaní dochádza k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušovaniu ich označeného práva postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Vzhľadom na skutočnosť, že vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom a tento bol sťažovateľom doručený ešte pred doručením ich sťažnosti, ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že sťažovatelia predmetný rozsudok nenapadli odvolaním. Rovnako nepodali odvolanie proti rozsudku ani žalovaní, ktorí boli v konaní plne procesne úspešní, a to ani v časti výroku o trovách konania, keďže si v konaní žiadne trovy neuplatnili. Rozsudok nadobudol právoplatnosť márnym uplynutím lehoty žalovaných na podanie odvolania 12. augusta 2023, a to z dôvodu potreby opätovného doručovania rozsudku. Okresný súd opätovne doručoval rozsudok preto, že v rámci prechodu výkonu súdnictva z okresného súdu na mestský súd došlo k strate doručeníek.

8. Uvedené zistenia majú podľa názoru ústavného súdu podstatný význam pre posúdenie dôvodnosti podanej sťažnosti. Je pravdou, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupoval plynulo, bez priet'ahov, ale sťažnosť bola zo strany sťažovateľov doručená v čase, keď už zo strany mestského súdu nedochádzalo k žiadnym priet'ahom. Sťažovatelia proti rozsudku odvolanie nepodali a v čase doručenia sťažnosti už plynula lehota na podanie odvolania len žalovaným, pričom žalovaní ho ani nemali dôvod podávať.

9. Ústavný súd tak dospel k záveru, že tvrdenia sťažovateľov o pretrvávajúcej právnej neistote neobstoja. Dôkazom správnosti tohto záveru je aj skutočnosť, že sťažovatelia v sťažnosti

ani nežiadali vysloviť príkaz konať bez zbytočných prietáhov, keďže si boli vedomí toho, že do niekoľkých dní od podania ich sťažnosti bude vec právoplatne skončená

10. Vychádzajúc z uvedeného, sťažnosť bolo potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

11. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. októbra 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu